

Finansdepartementet

Internationella och ekonomiska avdelningen,
Ekonomisk politik och fördelning

Teknisk bilaga till Ekonomisk jämställdhet september 2024

Denna bilaga innehåller en beskrivning av de datamaterial, modeller, metoder, begrepp och definitioner som används i 2024 års bilagan Ekonomisk jämställdhet (prop. 2024/25:1 bilaga 3).

Begrepp och definitioner

Inkomstbegrepp

Individuell disponibel inkomst eller *disponibel inkomst*: Sammanlagd inkomst från lön, näringsverksamhet, kapital och positiva transfereringar minus negativa transfereringar såsom direkt skatt (se nedan), betalt underhållsstöd/underhållsbidrag och återbetalda studielån. Erhållna studielån ingår som en positiv transferering.

För att undersöka individers ekonomiska självständighet, grundad på de inkomster som tillfaller individen själv, beräknas individens individuella disponibla inkomst. Det sker genom att individens inkomster summeras medan hushållsgemensamma inkomster, som t.ex. bostadsbidrag, fördelas lika mellan hushållets vuxna (20 år eller äldre).

Månadslön: Överenskommen månadslön omräknad till heltid. Lönestrukturstatistikens månadslön innehåller flera olika lönekomponenter. Förutom fast lön ingår även fasta lönetillägg och ett stort antal rörliga lönetillägg som t.ex. tillägg för obekväma arbetstid. Även sjuklön (den sjukersättning arbetsgivaren har ansvar för) ingår i löneinkomsten. Däremot ingår inte årsvisa belöningsystem som t.ex. bonus, vinstdelning eller tilldelning av aktier/optioner i lönestrukturstatistiken.

Standardvägd månadslön: För att få en bild av löneskillnaderna mellan kvinnor och män kan strukturella skillnader som sammanhänger med t.ex. yrke, sektor, ålder och utbildning rensas bort genom s.k. standardvägning. Detta sker genom att genomsnittlig månadslön för respektive kön beräknas för kombinationer av fyra åldersgrupper, två utbildningskategorier, två arbetstidsgrupper, två sektorsgrupper och inom varje yrke (429 yrken inom standard för svensk yrkesklassificering [SSYK 12]). Dessa genomsnittslöner vägs för respektive kön samman med antalet anställda inom varje grupp.

Arbetsinkomst: Lön samt inkomst eller underskott av näringsverksamhet (inkluderar den inkomst från fåmansföretag som beskattas som tjänst).

Kapitalinkomst: Kapitalinkomster består av kapitalvinster och kapitalförluster samt övriga kapitalinkomster. Kapitalvinster och kapitalförluster består av nettot av realiserade kapitalvinster och kapitalförluster som uppstår när reala eller finansiella tillgångar säljs. Övriga kapitalinkomster består av olika typer av ränte- och utdelningsinkomster och schabloninkomster från ISK-konton och kapitalförsäkringar. Ränteutgifter beaktas inte i beräkningen av kapitalinkomsterna, utan endast i beräkningen av individens skatt.

Marknadsinkomst: Arbetsinkomster bildar tillsammans med kapitalinkomster marknadsinkomster.

Transfereringar: Transfereringar består av pensioner, lönerelaterade transfereringar och försörjningsrelaterade transfereringar. *Pension* består av allmän pension (tidigare ålderspension), tjänstepension, privat pensionsförsäkring, arbetsskadelivränta och livränta. *Lönerelaterade transfereringar* består av transfereringar som har till uppgift att ersätta inkomstbortfall under arbetslivet när individen inte kan förvärvsarbeta på sitt ordinarie arbete på grund av t.ex. sjukdom eller vård av barn. *Försörjningsrelaterade transfereringar* består av transfereringar som har till uppgift att öka inkomsten för hushåll med låga inkomster och/eller barn.

Taxerad förvärvsinkomst: Taxerad förvärvsinkomst utgör summan av kontant bruttolön, inkomst av aktiv näringsverksamhet samt lönerelaterade ersättningar som sjukpenning, föräldrapenning och tillfällig föräldrapenning före skatt.

Skatter: Endast de skatter och avgifter som individen själv ansvarar för beaktas i beräkningen av disponibel inkomst, dvs. direkta skatter såsom

inkomstskatt och kapitalskatt, allmän pensionsavgift och fastighetsavgift, med avdrag för de skattereduktioner som berör individen.

Redovisningsgrupper

Inkomstgrupper: Grupper som skapas när en population ordnas efter storleken på inkomsten och därefter delas in i lika stora grupper. Den del av populationen som har lägst inkomster återfinns i den lägsta inkomstgruppen, och de med högst inkomster i den högsta inkomstgruppen.

När indelningen i inkomstgrupper görs separat för kvinnor respektive män är andelen av kvinnorna och andelen av männen i de olika inkomstgrupperna lika stora. Däremot kan nivån på den disponibla inkomsten skilja sig åt mellan kvinnor och män i samma inkomstgrupp.

Pensionärer: Med pensionärer avses i redogörelsen personer som tagit ut allmän pension (helt eller delvis) eller erhållit äldreförsörjningsstöd.

Mått och nyckeltal

Inkomstgap: Inkomstgapet beräknas som

$$\text{Inkomstgap} = \frac{(\text{Mäns medelinkomst} - \text{Kvinnors medelinkomst})}{\text{Mäns medelinkomst}} * 100$$

Det är möjligt att dekomponera, dvs. dela upp, individuell disponibel inkomst för att ange olika inkomstslags bidrag till gapet i disponibel inkomst. Bidraget från ett enskilt inkomstslag till det totala inkomstgapet beräknas som:

$$\text{Bidrag till inkomstgapet} = \frac{(\bar{I}_M - \bar{I}_K)}{\overline{DI}_M} * 100$$

\bar{I}_M – Mäns genomsnittliga inkomst av inkomstslaget

\bar{I}_K – Kvinnors genomsnittliga inkomst av inkomstslaget

\overline{DI}_M – Mäns genomsnittliga disponibla inkomst

Fem olika gap redovisas i 2024 års bilaga Ekonomisk jämställdhet: *inkomstgap, arbetsinkomstgap, lönegap, pensionsgap* och *timgap*.

Arbetsinkomstgapet, lönegapet och pensionsgapet beräknas på liknande sätt som *inkomstgapet*. Inkomstlagen är dock olika och gruppen som ingår i jämförelsen skiljer sig åt. Inkomstgapet och arbetsinkomstgapet beräknas på hela befolkningen i den aktuella åldersgruppen. *Lönegapet* beräknas i stället på de som är anställda och har löneinkomst från anställning. *Pensionsgapet* beräknas på pensioner på gruppen pensionärer, dvs. de som har tagit ut allmän pension.

Timgapet beräknas som skillnaden i faktiskt arbetade timmar mellan kvinnor och män i hela åldersgruppen 20–64 år. Gapet beror på skillnader i arbetskraftsdeltagande, arbetslöshetsgrad, frånvarograd, överenskommen arbetstid och övertid/mertid.

Bidragen till timgapet från olika orsaker beräknas genom att först beräkna det totala antalet timmar för kvinnor respektive män för respektive orsak (utanför arbetskraften, arbetslösa, frånvaro, överenskommen arbetstid och övertid/mertid). Genom att multiplicera antalet kvinnor respektive män som är arbetslösa respektive utanför arbetskraften med den faktiska genomsnittliga medelarbetstiden för sysselsatta kvinnor respektive män erhålls antalet färre arbetade timmar som beror på arbetslöshet respektive att individer står utanför arbetskraften. Arbetskraftsundersökningarna (AKU) publicerar antal frånvarotimmar av olika orsaker för kvinnor respektive män. Skillnaden i timmar på grund av överenskommen arbetstid inklusive övertid/mertid beräknas residualt för kvinnor respektive män genom att subtrahera timmar för de olika orsakerna från de totala timmarna. Genomsnitt för kvinnor respektive män beräknas genom att timmar för de olika orsakerna divideras med storleken på befolkningen kvinnor respektive män i åldersgruppen 20–64 år. Differensen mellan kvinnors och mäns genomsnitt beräknas för de olika orsakerna. Bidragen beräknas genom att dividera dessa differenser för olika orsaker med den totala differensen i timmar mellan kvinnor och män och därefter multiplicera med timgapet.

Marginaleffekt för anställda med löneinkomst: Marginaleffekten för en individ beräknas med hänsyn till hushållets samlade inkomster. Den anger den andel av en individs marginella inkomstökning som faller bort för hushållet till följd av ökad skatt, ökade avgifter och minskade transfereringar i hushållet. Marginaleffekter beräknas med Fasit-modellen (se nedan) efter en tänkt årlig ökning av individens löneinkomst med 1 000 kronor. De skatte-, avgifts- och transfereringssystem som ger upphov till marginaleffekter är inkomstskatter,

bostadsbidrag, bostadstillägg till pensionärer, äldreförsörjningsstöd, barnomsorgsavgift, hemtjänstavgift, betalt underhållsstöd/underhållsbidrag, ekonomiskt bistånd och återbetalning av studielån.

Beräkningar av margineffekter görs för individer i åldern 20–64 år som är anställda och har en löneinkomst. Individen ska också ha bott i Sverige hela året, inte vara ålderspensionär och inte ha en negativ disponibel inkomst.

Margineffekt i pensionsystemet: När margineffekter analyseras i pensionsystemet används inte samma mått som margineffekter vid arbete. Margineffekten mäter i stället hur mycket hushållets disponibla inkomst reduceras för en pensionär till följd av ytterligare en intjänad krona i allmän inkomstgrundad pension givet att pensionsåldern är oförändrad. Måttet beskriver därmed effekten av att förändra sin arbetsinkomst under arbetslivet. Det beskriver inte effekten av att senarelägga utträdet från arbetslivet och pensioneringen.

Ersättningsgrad vid arbetslöshet: Ersättningsgraden för en individ beräknas med hänsyn till hushållets samlade inkomster samt sammansättning och anger den andel av den disponibla inkomsten som hushållet får behålla när individen går från arbete till arbetslöshetsersättning:

$$ERS = \frac{\text{disponibel inkomst vid icke-arbete}}{\text{disponibel inkomst vid arbete}}$$

Ersättningsgrader beräknas med Fasit-modellen (se nedan) för personer i åldern 20–64 år. Först beräknas den disponibla inkomst som hushållet skulle ha haft om individen hade arbetat hela året. Därefter beräknas den disponibla inkomst som hushållet skulle ha haft om individen i stället hade haft arbetslöshetsersättning hela året. Den disponibla inkomsten beräknas i båda fallen med hänsyn till betalda skatter och erhållna bidrag. En lägre inkomst kan t.ex. innebära att man får rätt till bostadsbidrag. Ersättningsgrader beräknas både exklusive och inklusive kompletterande ersättningar som utgår enligt kollektivavtal eller genom medlemskap i en fackförening.

Beräkning av ersättningsgrader görs för individer som har varit sysselsatta eller arbetssökande och som varit bosatta i Sverige under hela analysåret. Ersättningsgrader har inte beräknats för personer med inkomst av näringsverksamhet.

Andel med låg inkomststandard: Begreppet låg inkomststandard är ett absolut mått definierat så att inkomsterna för det hushåll individen lever i inte bedöms räcka för att betala nödvändiga omkostnader. Denna s.k. baskonsumtion är schablonberäknad och tar bl.a. hänsyn till hushållets sammansättning, eftersom levnadsomkostnaderna varierar beroende på familjens storlek. Baskonsumtionen är en konstruerad norm som inte speglar ett hushålls faktiska utgifter. Den beräknas med utgångspunkt i riksnormen för försörjningsstöd samt schablonbelopp för boende, hushållsel, barnomsorgsavgift, kostnader för lokala resor, avgift för medlemskap i fackförening och arbetslöshetskassa samt hemförsäkring. Schablonbeloppet för boende varierar mellan olika typer av kommuner. I riksnormen för försörjningsstöd ingår kostnader för livsmedel, kläder och skor, lek och fritid, förbrukningsvaror, hälsa och hygien, dagstidning och telefon.

Andel med låg relativ ekonomisk standard: Begreppet låg ekonomisk standard är ett relativt mått och andelen med låg relativ ekonomisk standard avser den andel av befolkningen som har en ekonomisk standard understigande 60 procent av medianinkomsten.

Datamaterial

HEK – Hushållens ekonomi

Urvalsundersökningen Hushållens ekonomi (HEK) var 1975–2013 källan till Sveriges officiella inkomstfördelningsstatistik. Från och med undersökningsåret 2014 ersätts HEK av ny totalräknad inkomstfördelningsstatistik (TRIF, se nedan).

HEK var en urvalsundersökning som genomfördes varje år. Urvalet bestod av personer som var 18 år eller äldre och folkbokförda i landet i slutet av undersökningsåret. Både urvalspersonen och tillhörande hushållsmedlemmar ingick i undersökningen. Uppgifterna samlades in från deklaraionsuppgifter, telefonintervjuer och olika administrativa register. I den sista versionen av HEK (2013) ingick ca 39 000 individer fördelade på ca 17 000 hushåll.

TRIF – Totalräknad inkomstfördelningsstatistik

Den totalräknade registerbaserade inkomstfördelningsstatistiken (TRIF) baseras helt och hållet på administrativa register från bl.a. Skatteverket och Försäkringskassan. Den ersätter sedan 2014 urvalsundersökningen HEK. TRIF har samma syfte som HEK, nämligen att beskriva utvecklingen och fördelningen av hushållens inkomster. Framställningen av statistiken skiljer

sig dock åt, vilket medför att de båda datakällorna inte är fullt jämförbara. De huvudsakliga skillnaderna är undersökningarnas upplägg och konstruktionen av hushållsbegrepp.¹ Eftersom hushållsbegreppet inte ligger till grund för beräkningen av individuell disponibel inkomst har omläggningen av statistiken sannolikt mycket marginell betydelse för skillnaden mellan kvinnors och mäns inkomster.

Den officiella inkomststatistiken omfattar i huvudsak inkomster från arbete och olika transfereringar i Sverige. Inför publiceringen av statistiken för 2020 har SCB dock kompletterat Inkomst- och taxeringsregistret med pensions- och löneinkomst från Danmark, Finland, Island och Norge för åren 2011–2020.² SCB har analyserat effekten på statistik om förvärvsinkomster och ekonomisk standard av revideringen. Analysen visar att inkomsterna ökar generellt mer för män än för kvinnor. Nordiska inkomster finns även med i data fr.o.m. 2021.

STAR – Statistiskt Analysregister

Finansdepartementet har i arbetet med denna bilaga också använt ett obundet slumpmässigt urval från den totalräknade statistiken (TRIF). Detta urval finns tillgängligt för 2013–2022 och refereras till som STAR i bilagan. I STAR-urvalet för 2022 ingår ca 2,1 miljoner individer, varav ca 1,4 miljoner är 20 år och äldre.

Den komplettering med löne- och pensionsinkomster från övriga nordiska länder som har gjorts i TRIF har inte varit möjlig att genomföra i STAR annat än för 2020–2022. Detta innebär att dessa STAR-årgångar inte är helt jämförbara med tidigare årgångar.³

Lönestrukturstatistik

Lönestrukturstatistiken har till syfte att årligen ge en översiktlig och jämförbar statistik om lönestrukturen för hela arbetsmarknaden. Den belyser lönenivå, lönestruktur och löneutveckling. Statistiken innehåller uppgifter om bl.a. kön, ålder, yrke, utbildning, näringsgren och region. Den är därför lämplig att använda som underlag för olika analyser och jämförelser mellan

¹ Se Övergång från urvalsbaserad till totalräknad inkomstfördelningsstatistik (SCB, Hushållens ekonomi, bakgrundsfakta 2016:1).

² Se Nordiska inkomster i IoT och inkomststatistiken 2011–2019 (SCB 2021).

³ Jämfört med den tidigare publicerade statistiken för 2011–2019 blir effekten av att inkludera de nordiska inkomsterna störst på regional nivå. Effekten på de samlade inkomstskillnaderna är dock liten.

kvinnors och mäns löner. Statistiken är uppdelad i fem sektorer: privat sektor (arbetare respektive tjänstemän), kommunal sektor, regionsektor och statlig sektor. Statistiken baseras på totalundersökningar av kommuner, regioner och stat och en urvalsundersökning av drygt 40 procent av löntagarna i den privata sektorn 2023. Samtliga företag med minst 500 anställda är med varje år. Totalt sett ingår ca 60 procent av löntagarna i lönestrukturstatistiken.

AKU – Arbetskraftsundersökningarna

Arbetskraftsundersökningarna (AKU) är en urvalsundersökning som genomförs av SCB. Syftet med AKU är att beskriva den aktuella arbetsmarknadssituationen för befolkningen i åldern 15–89 år (t.o.m. 2020 befolkningen i åldern 15–74 år) samt att ge information om utvecklingen på arbetsmarknaden. AKU tar fram månatlig, kvartalsvis och årlig statistik med tonvikt på såväl antal som andel sysselsatta respektive arbetslösa.

Urvalet utgörs av en delmängd av befolkningen i åldern 15–89 år som dras från SCB:s Registret över totalbefolkningen (RTB). Åldersgruppen 16–64 år har en något högre urvalsfraktion⁴ än övriga åldersgrupper. Det totala månadsurvalet i AKU består av 17 000 personer. Under 2023 var det ovägda bortfallet 56,8 procent.

AKU har sedan 1 januari 2021 anpassats till Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1700 om fastställande av en gemensam ram för europeisk statistik om personer och hushåll, som grundas på uppgifter på individnivå som samlas in genom urvalsundersökningar. Bestämmelserna innebär en rad olika förändringar, bl.a. i definitioner, urval och den ordning som frågorna ställs. Samtidigt förändrades även AKU:s hjälpinformation. SCB har till följd av förändringarna publicerat länkade serier (dvs. serier där data innan tidsseriebrottet har anpassats till serien efter tidsseriebrottet). Dock är inte alla serier länkade, och det gäller bl.a. ett antal serier som används i bilagan Ekonomisk jämställdhet. Där tidsseriebrott förekommer finns en anmärkning om detta.

⁴⁴ Sannolikheten att en person finns med i urvalet.

Beräkningsmetoder

Fasit

I bilagan Ekonomisk jämställdhet används mikrosimuleringsmodellen Fasit för att analysera effekter av regeringens politik. Till grund för beräkningarna ligger STAR-data för 2022. Modellen tillåter undersökningar av hur disponibel inkomst m.m. påverkas av en ändring av reglerna för beräkning av olika skatter och transfereringar.

Från och med 2023, där utfallsdata ännu inte finns tillgängliga, görs en framskrivning av de ekonomiska och demografiska förhållanden som väntas gälla (se nedan). Det är även möjligt att med Fasit undersöka hur en regeländring påverkar marginaleffekter och ersättningsgrader för hushållen. Effekterna kan undersökas för olika grupper (inkomstgrupper, hushållstyper etc.) eller aggregerat till samhällsnivå.

Framskrivningen av data för att möjliggöra analyser av åren efter det senaste utfallsåret görs i två steg. Först kalibreras datamaterialets urvalsvikter så att kända ändringar i befolkningsstrukturen och andra uppgifter om antal återspeglas.⁵ Genom kalibreringen justeras det antal individer som representeras av en viss individ i datamaterialet utan att individens övriga variabelvärden påverkas. För att justera vissa inkomstvariabler med avseende på den kända utvecklingen tillämpas sedan proportionell skalning. Detta görs bl.a. för löner, kapitalvinster och övriga kapitalinkomster.

Beräkning av välfärdstjänster

Offentliga välfärdstjänster består av de offentligt finansierade tjänster som kommer individer eller hushåll till del avseende individuell konsumtion inom hälso- och sjukvård, utbildning, socialt skydd samt kultur och fritid. Det offentliga finansierar också kollektiva tjänster, som rättsväsende och försvar. Kostnaden för dessa fördelas inte på individer och redovisas därmed inte i bilagan.

I bilagan används Fasit för att beräkna kostnaden för offentligt finansierade individuella välfärdstjänster och fördela dessa på individer 20 år och äldre. Kostnaden för individuella välfärdstjänster fördelas till den individ som

⁵ Detta gäller antal utbetalade a-kassedagar, antal föräldrapenningdagar, antal individer i arbetsmarknadspolitiska program, antal sysselsatta i olika arbetsmarknadssektorer, antal sjukpenningdagar, antal individer med sjuk- och aktivitetsersättning, inkomstgrundad ålderspension samt garantipension.

direkt nyttjar tjänsten.⁶ Kostnaden för individuella välfärdstjänster för barn fördelas lika mellan föräldrarna, oavsett om föräldrarna är sammanboende eller särlevande.⁷

Uppgifter om kostnaderna hämtas fr.o.m. 2015 från nationalräkenskaperna. Det som beaktas är den offentliga förvaltningens konsumtionsutgifter, exklusive ingående mervärdesskatt, och den offentliga förvaltningens bidrag till hushållens icke vinstdrivande organisationer. De avgifter som betalas av användaren, t.ex. förskoleavgifter, är borträknade från konsumtionsutgifterna, dvs. det är nettoutgiften som används.

På områden där det finns uppgifter om konsumtion av välfärdstjänster på individnivå har utgifterna fördelats på dessa individer.⁸ Det gäller hela utbildningsområdet och delar av socialt skydd. Totalt sett fördelas ca 50 procent av utgifterna på individer. För områden där det inte finns uppgifter om konsumtion på individnivå har totala kostnader beräknats för olika grupper, t.ex. efter ålder och kön, och sedan fördelats på individer efter gruppstillhörighet.

Beräkning av effekter av välfärdsreformer

När effekter av aktuella reformer avseende olika individuella välfärdstjänster beräknas är konsumtionsmönstren i Fasit utgångspunkten. Välfärdstjänsterna är där uppdelade i ca 30 olika kategorier, t.ex. grundskola och äldreomsorg, där varje kategori har ett eget konsumtionsmönster. Varje enskild reform bedöms tillhöra någon av dessa kategorier. Kostnaden för tjänsten fördelas därefter i befolkningen enligt det befintliga konsumtionsmönstret för den aktuella kategorin. Reformen som är av mer generell karaktär fördelas enligt det konsumtionsmönster som gäller för välfärdstjänsterna totalt.

⁶ Se Offentliga välfärdstjänster (SCB 2024) för en mer utförlig beskrivning av hur beräkningarna görs. Barnomsorg redovisas som ett eget område i den här redogörelsen. Där ingår förskola, som i nationalräkenskaperna tillhör området utbildning, samt pedagogisk omsorg och fritidshem, som tillhör området socialt skydd.

⁷ Till och med 2017 fördelades barnens välfärdstjänster jämnt mellan de vuxna i det hushåll barnet var folkbokfört.

⁸ SCB fördelar utgiften för äldreomsorg på de individer som faktiskt har fått äldreomsorg. I denna redogörelse fördelas värdet av äldreomsorgen i stället med en försäkringsansats, där kostnaden fördelas över riskgrupper baserat på ålder och kön. Skälet är att värdet av äldreomsorgen inte bara gynnar dem som behöver äldreomsorg, utan den har också ett värde för dem som kan komma att behöva tjänsten.

Skattning av löneskillnader mellan kvinnor och män inom och mellan yrken

För att belysa att skillnader i lön både mellan och inom yrken är av betydelse tillämpas en regressionsansats.⁹ Effekten av yrken mäts efter att hänsyn har tagits till skillnader vad gäller ålder, utbildning och arbetade timmar¹⁰. Därigenom kontrollerar man för dessa skillnader mellan kvinnor och män.

Beräkningarna i avsnitt 3.4 bygger på Lönestrukturstatistiken för år 2021 och åldersgruppen 20–64 år. Lönen baseras på månadslöner uppräknade till heltid.¹¹ Vidare används standard för svensk yrkesklassificering SSSYK2012 nivå 3. Anledningen till att nivå 3 används i stället för nivå 4 är att alltför detaljerad klassificering kan inkludera olika befattningar inom samma yrke vilket kan dölja skillnader inom yrket.

Beräkningarna i bilagan utförs i tre steg: först används en linjär regression där logaritmen av månadslönen regresseras på en dummyvariabel för kvinna och kontrollvariablerna ålder i kvadrat, logaritmen av arbetade timmar, samt dummyvariabler för utbildningsnivå (se ekvation (1)). I nästa steg inkluderas också dummyvariabler för yrke (se ekvation (2)). Sedan jämförs koefficienterna på dummyvariabeln för kvinna från de två regressionerna (se ekvation (3)). Det görs för att beräkna andelen av det oförklarade lönegapet efter att hänsyn har tagits till angivna kontrollvariabler som utgörs av skillnader mellan yrken. Resterande andel utgörs av skillnader inom yrken. I ekvationerna nedan motsvarar i en individ, k en utbildningsnivå och j ett yrke.

$$\begin{aligned} \ln(Lön_i) = & \beta_0 + \beta_1 Kvinnai + \beta_2 Ålder_i + \beta_3 Ålder_i^2 + \beta_4 Ålder_i^3 \\ & + \beta_5 Ålder_i^4 + \beta_6 \ln(Arbetade\ timmar_i) \\ & + \sum_{k=1}^{K-1} \alpha_k Utbildning_{ik} + \varepsilon_i \end{aligned} \quad (1)$$

⁹ Regressionsmodellen är specificerad för att likna Claudia Goldins modell och skiljer sig därmed något från Medlingsinstitutets specifikation av det standardvägda lönegapet.

¹⁰ Arbetstid i procent är omräknade till timmar.

¹¹ Goldin använder däremot faktisk årsinkomst icke omräknad till heltid som beroende variabel.

$$\begin{aligned}
\ln(\text{Lön}_i) = & \delta_0 + \delta_1 \text{Kvinna}_i + \delta_2 \text{Ålder}_i + \delta_3 \text{Ålder}_i^2 + \delta_4 \text{Ålder}_i^3 \\
& + \delta_5 \text{Ålder}_i^4 + \delta_6 \ln(\text{Arbetade timmar}_i) \\
& + \sum_{k=1}^{K-1} \theta_k \text{Utbildning}_{ik} + \sum_{j=1}^{J-1} \gamma_j \text{Yrke}_{ij} + v_i
\end{aligned} \tag{2}$$

$$\text{Andel mellan yrken} = 1 - \frac{\delta_1}{\beta_1} \tag{3}$$